

تأثیر سطوح مختلف بایپرولیو دی (ضایعات خرما) با و بدون آنزیم بر برخی صفات عملکردی جوجه های گوشتی
حمیرا خالقی درمیان^۱، نظر افضلی^۲، مجتبی زاغری^۳

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد علوم دامی دانشکده کشاورزی بیرجند، ^۲ دانشیار دانشگاه بیرجند، ^۳ دانشیار دانشگاه تهران

khaleghi_homaira@yahoo.com نویسنده مسئول: حمیرا خالقی درمیان،

چکیده:

هدف از انجام این تحقیق بررسی اثرات سطوح مختلف بایپرولیو دی با و بدون آنزیم بر برخی صفات عملکردی جوجه های گوشتی بود. در این تحقیق بایپرولیو دی در چهار سطح صفر، ۴، ۶ و ۸ درصد با و بدون آنزیم (ناتوزیم ۱۲) در جیره غذایی جوجه های گوشتی گنجانده شد. از ۳۲۰ قطعه جوجه یکروزه به روش فاکتوریل (۲×۴)، آنزیم در دو سطح و بایپرولیو دی در چهار سطح در قالب طرح کاملاً تصادفی در ۸ تیمار آزمایشی شامل ۴ تکرار و هر تکرار با ۱۰ پرنده به مدت ۳۵ روز نگهداری شدند. وزن کشی جوجه ها در روز ورود و ۳۵ روزگی صورت گرفت. میزان خوراک مصرفی و ضریب تبدیل غذایی تا ۳۵ روزگی محاسبه شد. نتایج آزمایش نشان داد که تیمار ۸ مکمل سازی شده در مقایسه با تیمار شاهد افزایش معناداری ($P > 0.05$) در خوراک مصرفی نشان داد. افزایش وزن و ضریب تبدیل در جوجه های تغذیه شده با بایپرولیو دی مشابه با جیره شاهد است. ($P > 0.05$). به نظر می رسد که می توان تا ۸ درصد بایپرولیو دی را در جیره جوجه های گوشتی جایگزین ذرت نمود بدون اینکه بر عملکرد آنها تأثیر منفی داشته باشد.

کلمات کلیدی: جوجه های گوشتی _ بایپرولیو دی _ عملکرد

مقدمه:

در حالی که خرما در بسیاری از کشورهای در حال توسعه تولید می شود اکثر این کشورها برای تأمین خوراک دام و طیور با محدودیت مواجه هستند. هر ساله مقدار زیادی از محصول خرما که حدود ۲۰ درصد از کل تولید خرما را شامل می شود به صورت آفت زده، کوچک، ضعیف و خشک شده به هدر می رود. این نوع خرما ضایعاتی جهت مصارف انسانی قابل استفاده نیست و می توان آن را به شکل پودر و قابل استفاده در جیره دام و طیور به کار برد (۱). قابلیت هضم خرما عاملی مؤثر بر ارزش غذایی آن و عملکرد جوجه های گوشتی می باشد. خرما نسبت به سایر اقلام غذایی ارزاتر بوده و به سهولت در مناطقی که خرما کشت می گردد قابل دسترس است (۲). از فرآیند عصاره گیری خرما برای تولید شربت و قند مایع، تفاله ای باقی می ماند به نام تفاله خرما که در حدود ۳۰ درصد وزن خرما را تشکیل می دهد و حاوی مواد پروتئینی، فیبر، چربی، خاکستر و مواد قندی می باشد.

بایپرولیو دی با داشتن ۹ درصد پروتئین خام، حدود ۳۲۸۰ کیلوکالری انرژی متابولیسمی و مقادیر کافی عناصر فسفر و کلسیم به خصوص به عنوان یک منبع انرژی مناسب قابل استفاده در جیره جوجه های گوشتی می باشد و بدلیل داشتن ترکیبات ضد میکروبی و همچنین مواد ضد آنتی اکسیدان در سلامت دستگاه گوارش پرنده، بالا بردن بازده غذایی و بهداشت در مزارع پرورش طیور نقش بسیار ارزشمندی را ایفا می نماید.

مواد و روش ها: